

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

44. De gestis Longobardi regis Cuniberti offensi mandato, equus indomitus
Episcopo tributus, mansuescit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

584 COLLATION. SACRA
tem, grauem in Gallijs super Christianos in-
lit persecut̄ionem. Truncabat passim per-
tati suæ non consentientes, clericos can-
bus subigebat, sacerdotes verò, alios dabat
lio, alios gladio trucidabat. Nam & ipso sum
rum templorum aditus, spinis iussit ob-
strui, scilicet ut raritas ingrediendi obliuionem
faceret fidei. Maximè tunc nouem popula-
geminæque Germaniæ vrbes ab hac tem-
pore populatæ sunt. Exstat hodieque & pro
causa ad Basilium Episcopum nobilis Sidonius
ipsius epistola, quæ hæc italoquitur. Sed p-
fector non post multum tempus vltione
nina percussus interiit.

Paulus Diaconus libr. 6. cap. 3. De gestis Langobardorum regis Chuniberti offensio mandata, quam dominus Episcopus tributus, mansuetus,

CAP. XLIV.

CVM Ioannes Episcopus Bergomensis
clesiæ, vir miræ sanctitatis cum regi Chuni-
berto in conuiuio sermocinatur, cum
forte offenderet: rex illi in hospitium tra-
centi, equum ferocem & indomitum, qui
mensio tremitu super se sedentes terre al-
scopus supersedisset, ita mansuetus expon-
cum blando incesu vsque in domum pater-
am deportaret. Quod rex audiens, & Episo-
pus ex eo die honore debito coluit, &

CRAR.
Christianos
sim penit
ticos can
ios dabeat
& ipso am
siffrat obli
li obliuionem
em populam
hac tempore
que & pro
obillis Sidu
quitur Sed p
pus vltione
gesseis Ingel
andataz quan
eficit.
v.
Bergomant
cum regi Cl
etur, cum i
spitum re
natum, qui n
es terra alio
rum distingui
erat eam, et
omum p
iens, & sp
o coiunt, &
v.

LIBER V. 585

vim equum, quem suæ sessioni, suoque usui
dinauerat, largitus est.

latus Diacenu lib. 5. cap. 15. & sequentibus. De ge
ni Longoberorum. De Alahi Duce Tridentino
rum, Ecclesiasticorum omnium hoste, eiusq; fune
sto interiu.

CAP. XLV.

A Lahis dux Tridentinorum, cum omnes
clericos odio prosequeretur, oblitus sum
morum beneficiorum, quæ in eum Chuniber
tus impenderat, oblitus etiam iurisurandi,
quo ei fidelissimus fore iurauerat, cum Chu
nibertus abflet, regnum etiam & palatium
Ticinæ invasit. Chunibertus itaq; ad Alahim
nuncium misit, mandans ei, vt secum singu
late certamen iniret: nec opus esse viriusque
exercitum fatigare. In quæ verba Alahis mi
nime consensit. Cui cum unus ex suis ge
tere Tuscus suaderet: virum fortem bellico
sumique appellans, vt contra Chunibertum
aduenter exiret: Alahis respondit: Chuniber
tus quamvis ebriosus & stupidi cordis sit, ta
men valde audax est, & miræ fortitudinis.
Nam tempore patris eius, quando nos eramus
in vinculis, habebantur in palatio arietes seu
venatores miræ magnitudinis, quos ille super
desum illorum lanam apprehendens, exten
so brachio à terra leuabat: quod quidem ego
hunc non poteram. Quod Tuscus ille audi
tus subiunxit: Si tu cum Chuniberto inire sin
Bb 4 gulare